

Pirtyje,

A. Tolstojus

Frosia tyliai įžengė į pirtį ir iš netikėtumo sustojo – ponas gulėjo ant suolo kniūpsčias, o dvi mergos – Nataša ir Milaša -, taipogi nuogos, stovėdamos iš abiejų šonų paeiliui įnirtingai čaižė beržinėms vantomis įraudusį ir žvilgantį nuo prakaito galingą pono nugarą. Ponas iš malonumo mirkčiojo ir raukėsi, pagiriamai kriuksėdamas už ypatingai stiprų smūgį. Pagaliau jis liepė mergoms nustoti ir sunkiai alsuodamas atsisėdo, nuleisdamas plačiai išskėstas kojas ant grindų.

- Giros! – dusliai įsakė jis.

Vikriai šmurkštelėjusi į kampą, Nataša padavė jam kaušą giros. Numalšinęs troškulį ponas pastebėjo tyliai prie durų stovinčią Frosią ir pirštu pakvietė ją prieiti. Basomis lėtai žengdama slidžiomis pirties grindimis, droviai dengdama savo nuogumą rankomis, jinaį prisiartino ir, nudelbusi iš gėdos akis, atsistojo priešais poną. Jai pasidarė baisiai gėda žiūrėti į nuogą poną, gėda štai taip nuogai stovėti priešais jį. Jai buvo gėda dėl to, kad be jokio sumišimo šešėlio ją apžiūrinėja šalia stovinčios dvi mergos, kurioms visiškai negėda savo nuogumo.

- Naujokė! – riktelėjo ponas, - Koks vardas? – greitakalbe metė ponas, čiupinėdamas jos pilvą, kojas, sėdmenis...

- Frosia, - tyliai ištare ji ir staiga riktelėjo iš netikėtumo ir skausmo – ponas stipriai spustelėjo jos kairę krūtį. Mėgaudamasis jos gyvu stangrumu, jis vedžiojo ranka aukštyn žemyn, pirštais liesdamas išsipūtusį tarp pirštų krūties paviršių, aptemptą švelnia, lyg šilkas oda. Trindama suskaudusią krūtį, Frosia atšoko atgal. Ponas garsiai nusijuokė ir pagrasino jai pirštu. Įsiteikdamas jam, pradėjo kikenti ir abi mergos.

- Nieko, nieko, įprasi, - kikendama pasakė Nataša, - dar ne tai bus, - metė geidulingą žvilgsnį į poną.

Tas gi, patenkintai kikendamas, nuleido sau tarp kojų ranką, kasydamas visas savo vyriškumo priedermes, atrodančias gana įspūdingai.

- Jūsų, mergiotės, uždaviny, - pratarė jis, mosikuodamas sustangrėjusios varpos galvute, - O kol kas tegu pasižiūri ir proto įgauna...

- Na gi, Milaša, pozą! – staiga riktelėjo ponas ir pasitempė savo masyviu kūnu. Milaša išėjo į pirties vidurį, laisvą nuo suolų ir pasilenkusi atsirėmė delnais į grindis. Ponas prisiartino iš užpakalio, garsiai papliaukšėjo per šlapius sėdmenis ir eržiliškai pradėjo stumti styrančią, lyg kuolas varpą po stangriais Milašos sėdmenimis, greitai stumdamas varpos galvutę į slidų jos lyties organo minkštimą. Nuo apėmusio susijaudinimo, jo veidas prisipildė krauju, burna persikreipė, kvėpavimas pasidarė nelygus ir trūkčiojantis, o pusiau sulenktos per kelius kojos drebėjo. Pagaliau varpos galvutė praskleidė išburkusias makšties lūpas ir pono pilvas prigludo prie masyvių Milašos sėdmenų. Ponas vėl spustelėjo, dabar jau įnirtingai judindamas liemens apačią, su pasitenkinimu atsiduodamas lytiniam aktui. Milaša taip pat pilnai atsidavė aistrai. Ji saldžiai dejavo kiekvieną kartą, kai varpa panirdavo į ją ir tuo pat metu padėjo ponui, judindama savo įspūdingus sėdmenis ir pasitikdama varpą. Nataša stebėjo šį gyvą paveikslą pilnai apimta veiksmo. Frosia, iš pradžių suglumusi, palaipsniui ėmė realiai vertinti aplinką ir ją labai supykde nuogų pono ir Milašos kūnų

veiksmi. Ji žinojo, kas tai yra, bet taip arti, taip betarpiškai ir atvirai lytinį aktą tarp vyro ir moters stebėjo pirmą kartą.

Kai ponas prisiglaudė prie Milašos, Frosia suglumusi nusigrėžė, bet smalsumas nugalėjo ir ji, pamačiusi, kad į ją niekas nekreipia dėmesio, ėmė stebėti vykstantį aktą. Dar nė karto nepatyrusi vyro glamonių, iš pradžių ji buvo gana abejinga, bet vėliau pajuto kažkokį saldų maudulį ir karšto kraujo srovės išsiliejo po visą jos kūną. Visiems dalyvaujantiems sustojo laikas ir aplinka – visų dėmesį prikaustė tik vykstantis aktas, užpildantis ir mintis ir jausmus. Staiga poną apėmė konvulsiški traukuliai, jo akys “užsivertė” ir iš jo krūtinės išsiveržė sunkus atodūsis.

- Viskas... - sunkiai atsiduso ponas ir, pavargusiu žingsniu nuėjęs prie suolo, ant jo atsisėdo. Milaša atsitiesė, saldžiai pasitempė ir atsisėdo ant kito suolo.

- Nataša, degtinės! – įsakė ponas. Ta, šmurkštelejusi į priepirtį, ant padėklo atnešė butelį degtinės ir indą su agurkais. Ponas įsipylė sau, vienu mauku išgėrė ir ėmė triauškinti agurką.. Po to pripylė stiklinę vėl ir pirštu pasikvietė Milašą. Ta prisitartino ir taip pat vienu mauku ją ištuštino. Po to tokią pat porciją Nataša.

- Eikš čia! – įsakė ponas Frosiai, pildamas stiklinę degtinės. Frosia paėmė degtinę ir pabandžiusi nuryti pirmą gurkšnį, užsikosėjo ir beveik viską praliejo.

- Nieko, nieko, įprasi, - ištarė šypsodamasis ponas, - išmoksi, - ir prisipylė sau dar pusę stiklinės. Abi mergos pataikaujančiai kikenė ir triauškino agurkus.

- Na gi, Nataša, suplėšk ponui, - davė komandą ponas ir kimiai uždainavo, pritardamas delnų plojimu. Milaša ėmėsi jam padėti, o Nataša, pasisukusi šonu, nuėjo ratu, liūliuodama apvaliais klubais ir trepsėdama į grindis basomis kojomis. Jos grakštus, lanksčios talijos kūnas raitėsi begėdiškuose judesiuose, kuriais ji tartum apsikabindavo įsivaizduojamą partnerį, o pilvo apačia mojavo varpai.

- Gyviau! – suriko ponas, - papukais gyviau!

Nataša ėmė šokčioti, judindama baltus pečius. Jos pilnos, stangrios, šiek tiek nusvirę krūtys subangavo į šalis, gundančiai virpindamos sustambėjusius rožinius spenelius.

- Nagi, karščiau! – ponas neišsilaikė ir pats ėmė šokti. Dabar šoko abu, pritariant tik Milašos balsui.

Ponas plojo Natašai tai per pilvo apačią, tai per viršų. Nataša staiga sucypė, pastvėrė vyro varpą prie pat pagrindo, prisispaudė prie pono ir apsikabino jo kaklą kita ranka. Pono varpa atsidūrė tarp jos kojų ir ji ėmė vedžioti jos galvute po savo sudrėkusio lyties organo lūpas. Dėl didesnės erdvės, vieną savo koją ji atmetė į šalį ir apsivijo pono kojas, o šis apsikabino mergą abiem rankom ir įsisiurbė aistringai bučiniu į jos kaklą. Ir staiga, pakėlęs ją ant rankų, nunešė prie suolo ir, paguldęs ant nugaros, užgriuvo visu savo kūnu. Jų sueitis buvo audringa ir aistringa. Nataša atsidavė labai profesionaliai. Užkėlus kojas ponui ant juosmens, vikriai judino užpakalį, sukurdamą papildomą gyvo kūno pojūtį. Frosia, kaip ir Milaša vėl stebėjo patį natūraliausią lytinio akto tarp vyro ir moters vaizdą, paprastai labai slepiamą nuo pašalinių akių, o čia taip atvirai vykstančio jos akyse.

Frosiai labai panūdo paliesti ranka pono varpą ir pajauti ją savo kūne. Milaša, tuo tarpu, priėjo prie santykiujančių iš šono ir, atsiklaupusi ant kelių prie jų kojų, ėmė stebėti, kaip vyro varpa nardo į moters lytinį organą. Pakeltos, plačiai išskėstos ir užmestos ant pono Natašos kojos sudarė puikią

galimybę stebėti akto procesą. Milaša patenkinta naudojosi šia galimybe. Apimta nenugalimo geismo, prie jos prisijungė ir Frosia, visa drebėdama nuo apėmusio ją jaudulio, ji stebėjo, kaip sutepta slidaus skysčio, vyro varpa lengvai juda pirmyn atgal didžiųjų Natašos lytinių lūpų žieduose, kurios lyg burna, tarytum įsiurbia ir tuojau pat išmeta atgal, parodydamos mažąsias lūpytes, jungiamas vainikėlio, kurios pradingsta, einant varpai gilyn ir vėl pasirodo jam grįžtant. Minkšta, švelni odelė, dengianti vyro varpą, susimesdavo smulkute “armonikėle”, judant jam gilyn, kurioje matėsi stambi mašnelė, siūbuojanti nuo judesių ir švelniai atsitrenkianti į Natašos sėdmenis. Frosia, užburta netikėto vaizdo, nebegalėjo susilaikyti nepalietusi varpos ranka. Tuo metu, kai santykiaujančiųjų kūnai atsiskyrė, ji paėmė pirštais už vyro varpos, pajausdama jos drėgmę, karštį, tvirtumą ir standumą. Ją labai nustebino varpo dangos švelnumas, po kuria judėjo tvirtas kūnas. Tačiau, tą pačią akimirką pilvai susiglaudė ir Frosios pirštai buvo įspausti į drėgną ir karštą moters lyties organą. Ponas pikta atstūmė smalsiąją Frosią, neprašytai įsiterpusią tuo metu, kai jis jau artėjo prie pabaigos prieš išmetant sėklą. Judesiai tapo greitesni, smūgiai stipresni, per kūnus perbėgo traukuliai ir jie baigė vienu metu. Ponas sunkiai atsiplėšė nuo įkaitusio Natašos kūno ir, vis dar sunkiai alsuodamas, atsisėdo ant suolo. Milaša sugebėjo laiku pasitraukti į šalį, o Frosia taip ir liko klūpoti priešais sėdintį poną. Ji su baime laukė bausmės už savo akiplėšiškumą, o šis neskubėjo su savo sprendimu. Atsipalaidavęs po dviejų tik ką pajautų malonumų, buvo nusiteikęs geranoriškai.

- Na gi, arčiau! – dirbtinai sugriežtintu balsu riktelėjo jis ir, sugriebęs ją už plaukų, prisitraukė prie savo pilvo.

- Nataša, šilto vandens ir muilo! Nataša akimirksniu nubėgo į kampą ir grįžo nešina kaušu šilto vandens ir gabalėliu kvepiančio muilo.

- Nuprausk, gražuole, mano vargdienėlį. Matai, kaip jis visas sudrėko dirbdamas, sunkiai dirbdamas, - šypsodamasis ištarė jis Frosiai ir laisva ranka paėmęs varpą stuktelėjo jos galvute Frosiai per nosį. Visi prajuko, o Frosia tik išgąstingai mirksėjo akimis. Ponas įdavė jai į rankas muilą, o Nataša pradėjo lieti ant varpos vandenį. Frosia ėmė atsargiai ją plauti.

- Drąsiau, drąsiau! – drąsino ją ponas, plačiai išskėsdamas kojas. Frosia padėjo į šalį muilą ir abiem rankom ėmė po vandens srove plauti muilo putas. Pono varpa slidinėjo ir blaškėsi, tarsi gyva, o jos odelė lengvai judėjo po jau vėl tvirtėjantį kūną. Kai vanduo pasibaigė ir varpa įgavo savo natūralią išvaizdą, ponas atitraukė odelę, dengiančią rožinę varpos galvutę, ir vėl pritraukęs Frosios galvą, įsakė:

- Pabučiuok, ir kuo stipriau! – ir prispaudė jos lūpas prie stangrios varpos galvutės. Frosia pakštelėjo lūpomis, o ponas pakartojė šį judesį keletą kartų.

- O dabar, čiulpk! – sukomandavo ponas, vėl prisitraukdamas Frosios veidą prie savo pilvo.

- Kaip “čiulpk”? - pasimetusi ir nesuprasdama suvapėjo Frosia, išgąstingai žvelgdama ponui į akis.

- Nataša, parodyk, - stumtelėjo pečiu Natašą. Ši pasilenkė ir, atstūmusi Frosios galvą, plačiai išsižiojusi įsidėjo pono varpos galvutę į burną. Suspaudusi varpą lūpomis atliko keletą ryjamų judesių.

Frosia neryžtingai paėmė varpą ir, atvira burna apžiojusi jos galvutę ir kaklelį, pradėjo čiulpti, lyg storą sardelę. Galvutė buvo švelni ir stangri, o Frosios žandai ir lūpos jautė sutvirtėjusį lyg kaulas varpos kūną.

Jautė, kad jis gyvas ir virpantis. Keistas dalykas, Frosia vėl pajuto susijaudinimą ir ėmė vis intensyviau laižyti ir judinti, čiulpti šį nesuvokiamai jaudinantį “gyvą” daiktą.

- Pakaks! – tarė ponas, nenorėdamas priėti iki sėklos išsiveržimo ir atstūmė Frosios galvą.

Dabar atliksime Frosios žvalgytuves, - tarė ponas ir pakilo nuo suolo.

- Nataša, rodyk prekę!

Nataša paėmė Frosią už parankės ir, apsukusi ratą, pastatė priešais poną

- Štai prieš jus užpakaliukas, kas palies tas bus laimingas, - pusiau dainuodama užtraukė Nataša, apsukdama Frosią priešais poną. Šis čiupinėjo Frosios krūtis, šlaunis, pilvą, sėdmenis.

- O po juo puiki audinė! – rodė Nataša išvardintas kūno vietas. Ponas nuleido Frosios pilvu ranką žemyn ir įslinko pirštais jai tarp kojų.

- Taip, audinė čia puiki, pažiūrėt kaip nors į ją, - pritardamas užtraukė jis, pirštais čiupinėdamas ir glostydamas merginos lyties organą. Frosiai, tik ką išgyvenusiai lytinį susijaudinimą, šie prisilietimai buvo malonūs ir kutenantys. Jinai nejučia priėmė šias glamones ir net praskėtė kojas. Tačiau ponas susitvardė, mostu parodydamas suolą. Nataša nuvedė Frosią prie suolo ir privertė ją atsigulti, sakydama:

- Mielai prašom prekę apžiūrėti, jokių kliūčių tam nėra.

Nataša ir Milaša sustojo Frosiai iš šonų, paėmė ją už kojų ir uždainavo:

- Štai žvėriukas, štai puikuolis, kas pagaus – tas ir šaunuolis! Jos abi kartu pakėlė Frosios kojas ir plačiai jas išskėtė į šalis. Prieš akis atsivėrė vaizdas, visada slepiamas nuo svetimų akių, o ypač nuo vyriškų. Frosia dar bandė viena ranka prisidengti savo slapčiausią vietą, o kita ranka – akis, bandydama išlaisvinti savo kojas, bet mergos stipriai jas laikė ir jai teko atsisakyti savo bandymo. Ko gero, ir tai buvo numatyta rituale, nes ponas, atstumdamas nuo apačios besipriešinančią merginos ranką, užtraukė:

- Tu neslėpki savo grožio, aš paduosiu jam draugužį.

Nataša su Milaša patraukė Frosios liemenį išilgai suolo, pritraukdamos jos dubenį prie suolo galo, kur stovėjo ponas. Šis atsiklaupė ant kelių ir jo “draugužis” atsidūrė viename lygyje su merginos makštimi.

- Na, drauguži, na šaunuolį, kišk galiuką šiai gražuolei, - uždainavo mergos, o jis neskubėdamas praskleidė didžiąsias lytines lūpas ir ėmė vedžioti varpos galvute po visas vietas, iki šiol taip neglamonėtas net svajonėse. Ir Frosiai jau nebebuvo gėda savo nuogumo. Atsirado vienas galingas geismas turėti vyro varpą savyje. Ji pradėjo kilnoti pilvo apačią, dubenį, bandydama sugauti varpos galvutę ir numalšinti tą nesuvokiamą, nenugalimą geismą. Dėl atsiradusio susijaudinimo jos lytinės lūpos išbrinko ir sudrėko.

Pagaliau ir pats ponas nebeišlaikė savo saldžiosios kankynės ir įvedė varpos galvutę į makšties prieangį, o po to stipriai įstūmė į smarkiai įsitempusią mergaitišką gelmę. Aštrus, akimirksninis

skausmas nusmelkė merginos kūną, privertęs ją nevalingai surikti, bet tuojau pat nepaaiškinamas, neapsakomas malonumas išsiliejo jos kūnu ir ji prarado realybės ir laiko jausmą...